

Krizsa Katalin, Karvaly Katalin

Elsőként a világon

GYÖKNYELVÉSZET

I. kötet

A gyöknyelvészet, az evolúciós nyelvtudomány kibontakozása e könyv megjelenéséig váratott magára. Ez a könyv a 2011-ben kiadott "Hun gár ha hungár?" című magyar-héber gyökszótárunk javított s a gyöknyelvészet alapjaival kibővített változata. A gyöknyelvészet alapjait azonban bármely két gyöknyelvből ugyanígy ki lehetett volna dolgozni. Tehát a héberrel rokonítjuk a magyart? Válasz: a gyöknyelvek hasonlósága sem a magyarból, sem a héberből, hanem egy euro-afrikai koranyelvből származik.

A gyöknyelvek az azonos gyökökből származó szóbokrok tömegéről ismerhetők fel. 1-2 mássalhangzós vázaik az egész emberi fajra jellemző, genetikusan beírt kódok. Részben még az előemberi korból származnak: a természeti és környezeti jelenségek mentális reprezentációit képezik az agyban. A gyöknyelvek fonetikus és jelentésbeli hasonlósága több ezer szón, gyakorlatilag az egész szótárányagon végigvezethető. A gyöknyelvi állapottól eltávolodott nyelvekben azonban ez a "természeti rend" többé-kevésbé szétesett már.

A nyelvek tehát mégsem változnak? A gyöknyelvek mássalhangzóit és mássalhangzó párosait évtizedeken át sem változnak meg. A számtalan nyelvben fellelhető hasonló szavak eredetét tehát NEM a területi közelségbe került népek valamelyikétől, hanem egy közös gyöknyelvből kell származtatni.

Az indoeurópai (s a finnugor) nyelvészet hangtörvényei sem érvényesek? Az emberi beszéd 10-12 őshangja, még a történelmi korok előtt, új rokonhangokkal bővült. Az ősi T hang S/Sz-re, majd Z/Zs-re, de másrésről D-re is változott. Az ősi P hang F-re, de B/V-re is. A J ősi-igeképző L, majd az R igeképzőre. A H hang K-ra, majd G-re, stb, stb. Az új beszédhangok geográfiai megjelenésének és terjedésének sorrendjéről azonban az indoeurópai nyelvészetnek nincs tudomása. Így az általa kreált, párezer évesnek feltételezett "alapnyelvek" szerteágazásának magyarázatára sematikus "hangtörvényeket" állapított meg. Nem különíti el a hangtan elsődlegességét az újkori nyelvtani jelenségek alárendelt szerepétől sem.

Van arra remény, hogy a gyöknyelvészetet a hivatalos nyelvészet is befogadja? Hiszen az ú. n. "nyelvcsaládok" összetartozásának hasonló tömegű bizonyítékát – a töredékét – sem képes felmutatni! Mivel a fennálló nyelvtudományi intézmények túlélési (anyagi, egzisztenciális) érdekei ezzel ellentétesek, "belülről", vagyis a hivatalos nyelvészet jószántából – nincs erre lehetőség.

Krizsa Katalin, Karvaly Katalin: GYÖKNYELVÉSZET

Jelentős élő gyöknyelvek a magyar, arab, héber, szanszkrit és dravida. Bármely két gyöknyelv 3-4000 hasonló mássalhangzót tartalmazó rövid szavának a jelentése is kapcsolatba hozható.

A hangzóváltozások eredete az emberiség ősi beszédhangjainak új rokonhangokkal való bővülése volt. A legtöbb rokonhangzó használatba vétele azonban – mivel már írásban is megjelentek – biztosan megelőzte a mezopotámiai és óegyiptomi írásbeliség kialakulását. Így a maximum párezer évesnek elképzelt nyelvcsaládok kapcsolatainak feltárására akkor sem alkalmasak az ú. n. "hangtörvények", ha a vizsgált nyelvekben mind megvannak ugyanazok a mássalhangzók.

Az olyan nyelvek összehasonlítására azonban, amelyek egyike-másika *a mai napig sem* tartalmazza az emberi beszéd újabb rokonhangzóit (pl. a magyarhoz képest a finnől 6 mássalhangzó – C, B, G, F, SZ, Z – is hiányzik), nem lehet "hangtörvényeket" alkalmazni. A hangkészlet jelentős eltérése ugyanis arra utal, hogy az ilyen (elsősorban északi!) nyelvek nemcsak a párezer éves történelmi múltban, hanem akár több tízezer éve sem voltak már kapcsolatban egymással – tehát sem közös alapnyelvük, sem közös őshazájuk nem lehetett.

